

131, 5. 4, 163, 12. 7, 53, 1. AV. 13, 1, 23. 18, 3, 19. 47. die verschiedensten Götter, vornämlich Agni: कवि: कवीनाम् RV. 2, 23, 1. विशो कवि: 10. 5, 4, 3. पृथ्वी: कवीनाम् 3, 5, 1. 4, 31, 2. 76, 5. Indra 1, 130, 9. 173, 4. 3, 42, 6. die Marut 1, 31, 1. 5, 52, 13. 37, 8. 6, 49, 11. AV. 4, 27, 3. Varuṇa und die Āditya 2, 28, 1. 1, 2, 9. 3, 54, 10. die Aśvin 1, 117, 23. 8, 8, 2. 5. 23. 10, 40, 6. andere Götter 3, 54, 17. 4, 2, 12. 10, 88, 13. der Soma 9, 7, 1. 12, 4. 71, 7. 96, 6. 17. der Soma-Priester und andere beim Opfer Thätige 9, 37, 6. 72, 6. 73, 7. 79, 4. 3, 52, 6. 8, 4. — चतुरो ब्राह्मणास्यान्-प्रशस्तान्कवयो विदुः M. 4, 24. 7, 49. कविं पुराणम् BHAG. 8, 9. कविर्म-कवदात्मानं स्वदद्यात् दर्शयेन्नाम् BHAG. P. 7, 13, 10. RĀGA-TAR. 4, 495. कवयः किं न पश्यन्ति VET. 26, 19. Brahman H. 211. MBH. 13, 4150. fg. BUAG. P. 3, 24, 33. कविः परः 7, 12, 29. Uṣanas heisst कवीनां कविः BHAG. 10, 37. Viṣṇu — कविर्नुत्तमः HARIV. 14188. अथ्यापयामास पि-तृन् शिशुराङ्गिरसः कविः M. 2, 151. — 2) m. Dichter, insbes. *Kunstdichter* TRIK. H. an. MED. गद्यपद्ये कृतौ कवेः AK. 3, 6, 3, 31. एवं पूर्वमिदं का-व्यं मुनिभिः प्रतिपूजितम् । जीवभूतं मनुष्याणां कवीनामुपजीवनम् ॥ R. 1, 4, 23. कविप्राःप्रार्थन् RAGH. 1, 3. RĀGA-TAR. 1, 4. 5. 45 — 47. सुकवि 3. कवीश्वर BHART. 2, 21. कविवाल्मीकि ÇABDAR. im ÇKDr. — 3) als N. pr. könnte Kavi verstanden werden in Stellen wie RV. 10, 49, 3. 99, 9; vgl. 6, 26, 3. Nach MBH. 13, 4123. 4142. fg. 4150 ist Kavi wie Bhṛgu ein Sohn Brahman's; nach 1, 2606 ein Sohn Bhṛgu's und Vater Çukra's; vgl. 3204. BHAG. P. 4, 1, 43 und काव्य. सोमपास्तु कवेः (KULL.: = भृगोः) पुत्राः M. 3, 198. Çukra (Venus) selbst führt auch den Namen Kavi AK. 1, 1, 2, 26. TRIK. H. 119. H. an. MED. RĀGA-TAR. 4, 495. Ind. St. 2, 261. Die Söhne verschiedener Manu tragen den Namen Kavi HARIV. 71. 434. BUAG. P. 9, 1, 12. VP. 98. Kavi ein Sohn Kauçika's und Schüler Garga's HARIV. 1189. ein Sohn Rshabha's BHAG. P. 5, 4, 11. Prijevata's 1, 25. 26. Duritakshaja's 9, 21, 19 (Urukshaja und Kapi VP. 431). Vālmiki, der älteste Dichter, heisst schlechtweg कवि nach H. 846 und MED.; vgl. कविष्येष्ठ, आदिकवि, आदिकाव्य. ÇKDr. und WILS. führen कवि auch als Bein. der Sonne auf, was aber auf einer falschen Deutung von सूरि in der MED. beruht. — Wohl eines Ursprungs mit आकूत und आकूति. Vgl. अकवि.

2. कवि f. Gebiss eines Zaunes TRIK. 3, 3, 413. H. an. 2, 519. MED. v. 4. Auch कवी H. 1230. BHAR. zu AK. im ÇKDr. — Vgl. कविक, कवि-का, कविय, कवीय.

3. कवि f. Löffel H. 1021 (v. l. कम्बि).

कविक 1) n. = 2. कवि HALĀJ. im ÇKDr. — 2) f. कविका a) dass. AK. 2, 8, 2, 17. TRIK. 2, 8, 45. H. 1230. — b) N. einer Blume (कविकापु-प्य) RĀGAN. im ÇKDr. — c) ein best. Fisch (s. कवपी) BHĪVAPR. im ÇKDr.

कविकाण्ठहार (1. कवि + काण्ठ-हार) m. des Dichters Halsschmuck, Titel eines Werkes über Rhetorik ÇĀṆK. zu ÇĀK. 80. 98.

कविकल्पद्रुम (कवि + क^०) m. Titel eines Wurzelverzeichnisses in Versen von Vopadeva COLEBR. Misc. Ess. II, 13. 46. 47. WEST. p. V. Verz. d. B. H. No. 790. fg. — Vgl. कविरुस्य.

कविकल्पलता (कवि + क^०) f. Titel eines Werkes über Rhetorik Verz. d. B. H. No. 822.

कविर्कृत (कवि + कृत) adj. einsichtsvoll, weise VS. 4, 25. Agni RV. 1, 1, 5. 3, 2, 4. 14, 7. 27, 12. Soma 9, 9, 1. 23, 5. 62, 13.

कविर्कृद् (कवि + कृद्) adj. an den Weisen Gefallen findend: इन्द्रे-मिं कविर्कृद् पत्स्ये नृत्या वृणे RV. 3, 12, 2.

कविष्येष्ठ (कवि + श्येष्ठ) m. der älteste unter den Dichtern, Beiname Vālmiki's TRIK. 2, 7, 18.

कविञ्जुक (?) m. ein best. Vogel Verz. d. B. H. No. 897.

कवितर (?) adj. = कवि klug, verständig H. 341, Sch.

कविता (von कवि) f. Dichterthum, Dichtkunst R. Einl. सुकविता य-द्यस्ति राघवेन किम् BHART. 2, 18. DUCRTAS. 67, 4. कवितावेदिन् ein Ken-ner der Dichtkunst, Dichter ÇĀṬADH. im ÇKDr. (कविवेदिन् ist bloss Druckfehler, wie man schon aus der Reihenfolge ersehen kann; die richtige Form hat WILS.). कवितामृतकूप Titel einer neueren Sammlung von Sprüchen GILD. Bibl. 301.

कवित्वं (wie eben) n. 1) Weisheit: कविः कवित्वा दिवि रूपमासत् RV. 10, 124, 7. — 2) Dichterthum, Dichtkunst: कवित्वं दुर्लभम् AGNI-P. in SĀH. D. 2, 11. DAÇAK. in BENF. Chr. 196, 5. रक्तिसत्कवित्वेन कीदृशी वाग्विदग्धता VET. 3, 18. कवित्वरत्नाकर Titel eines rhetorischen Wer-kes in Bhāṣhā Verz. d. B. H. No. 1377.

कवित्वनं (wie eben) n. Weisheit: ता उ कवित्वना कवी पृच्छमाना स-खीयते सं धीतममृतं नरा RV. 8, 40, 3.

कविपुत्र (कवि + पुत्र) m. N. pr. eines dramatischen Schriftstellers MĀLAV. 3, 12.

कविप्रशस्तं (कवि + प्र^०) adj. von Weisen bewillkommt: कविप्रशस्तो अतिथिः शिवो नः RV. 5, 1, 8.

कविभट्ट (कवि + भट्ट) m. N. pr. eines Dichters HARB. Anthol. 532.

कविभूम (कवि + भूम = भूमि) m. N. pr. eines Mannes PRAYARĀDH. in Verz. d. B. H. 53, 3 v. u.

कविय m. n. AK. 3, 6, 4, 35. Gebiss eines Zaunes TRIK. 2, 8, 45. H. 1230. — Vgl. 2. कवि.

कविरथ (कवि + रथ) m. N. pr. eines Fürsten, eines Sohnes von Kī-traratha BHAG. P. 9, 22, 39. LĪA. I, Anh. XXVI, N. 25.

कविरुस्य (कवि + रु^०) n. Geheimniss der Dichter, Titel einer Wur-zelsammlung von Halājudha COLEBR. Misc. Ess. II, 47. WEST. p. VII. Siddh. K. zu P. 7, 3, 37.

कविराज (कवि + राज) m. Dichterkönig, Name des Verfassers des Rā-ghavapāṇḍavīja COLEBR. Misc. Ess. II, 98. Verz. d. B. H. No. 531. म-हाकविराज N. pr. eines andern Dichters ebend. No. 1379. fg.

कविरामायण (कवि + रा^०) m. ein Bein. Vālmiki's, des Verfassers des Rāmājāṇa, ÇABDAR. im ÇKDr. — Unlogische Zusammensetzung st. रामायणकवि.

कविस gaṇa प्रगयादि zu P. 4, 2, 80.

कविलासिका (कवि + ला^०) f. eine Art Laute ÇABDAR. im ÇKDr. (WILS. in der 2ten Aufl.: लाशिका).

कविवृधं (कवि + वृध) adj. den Weisen fördernd, — beglückend: स प्रतथा कविवृध इन्द्रो वाकस्य वृत्तणिः RV. 8, 52, 4.

कविशर्त (कवि + शर्त) adj. gaṇa प्रवृद्धादि zu P. 6, 2, 147. von Wei-sen gelobt, — gepriesen: मन्त्रः RV. 1, 152, 2. 6, 50, 14. 10, 14, 4. कविश-